

я не даюся чути. Скибу я знав особисто, був це мій односельчан, з яким я не боявся говорити. Його забрав до пекарні і ми стали спільно діяти. І спільно з ним уложив звіт, в якому подав, що у Варязі є 40 емігрантів мушчин і одна жінка, по головою комітету в Трохимчук а секретарем Маркіє. І теж подав всі назвиська емігрантів з Горохівського р-ну. Від того подав, що нам говорять і чим взагалі живе еміграція. Перехід через Луг я подав біля Кононоп а з більш активних емігрантів назвав слідуєчих: Смик Порфір, Васий Андрій і Васий Володимир. Подав також назвиська тих, що з наказу Організації відійшли в свої терени а саме Макимець зі Сласова, Маурок Пилип з Порицька, Чех Дам"ян з Сусова і Пляхун Іван з Берестечка. З цим звітом я вислав Скибу Павла до Француза а сам лишився дальше у Варязі. В тому часі я дістав наказ від Трохимчука-Лева відійти до Легіону. В Кракові, куди ми приїхали промовляв до нас пров. Лебідь і пор. Калина. Після промов провідник Лебідь відобрав від нас присягу. Так я став дійсним членом ОУН і бсєвиком Легіону Бандери. За мене заручили перед пров. Лебедем Лев і ще один з комітету, якого прізвища не пригадую. Коли я був вже у війську до Варязя вернувся Скиба і довідавшись, що я виїхав до Легіону, зголосився теж туди. Ми стрінулись аж у Нойгаммері, тоді Скиба переповів мені, що Булавка був задоволений зі звіту і сказав, що ми дальше працювали та підпорядкував мені Скибу. Та тут діяти було неможливо, бо опинившись на чужині нас почали вишколювати і я стратив зв"язок з Булавою. Так прийшов 1941 рік а з ним німецько-большевицька війна.

Ми перші ввійшли у Львів і в цілий ряд українських міст а підтак були відіслані на Білорусь до боротьби проти червоних партизан. Мій постій був в Боровці а Скиби в Ліполю. Дня 5 серпня я був ранений і мене відставлено до лічниці у Вітебську. Там я заізнався з санітаркою Галею Юмаров, з якою опісля жив дуже близько. В припливі ширості вона призналася мені, що має зв"язки з червоними партизанами і я виявив охоту рівнож з ними пов"язатися. Однак це не сталося, бо я повилікуванню виїхав на відпустку додому і вже ольше не вернувся. Не вертатись з відпустки казав мені сотник Шухевич. Він казав зголоситись в місцевих організаційних чинників і працювати там як військовик. В селі Влодинополь, Вербоцького р-ну я заізнався із Шелестом і від його секретаря Степка я довідався, що мене мають перенести на північ. А не маючи охоти туди відходити став відмовлятися. Зачучи це Шелест дав мені доручення зв"язатися з Чоржуном, який мешкав в Олеську. Від нього я мав дістати директиви відносно своєї праці. Зі старим Чоржуном я вже був знакомий від 1942 року, а заізнався з ним через Чорноморця, який лювився в його доньці. І з Чорноморцем жив дуже олизько і ми взаімно собі довіряли. Чорноморець знав про мої зв"язки з НКВД і мені признався, що це на Білорусі будучи в Легіоні був пов"язаним з большевицькими партизанами. Таким мене представив і перад Чоржуном, який, як я довідався, має рівнож зв"язки з червоними партизанами. Після цього я дістав наказ від Чоржуна відійти з Чорноморцем на північ, відшукати комуністичний актив і ждати приходу червоних партизан, з якими мали ми негально зв"язатись. До нашої сітки був не включений місцевий з Горохова на ім"я Влодя /прізвища не знаю, дит 35, оженений із сестрою районного Хмари - за німців працював в Стрільчу в шевському артілі, агентурне псевдо мав Ликита/. В березні Чорноморець і Чоржун відійшли на північ а я лишився в цьому ж терені. Вкортці обидва вони пов"язалися в селі Мусорі з червоними партизанами і внаслідок їхньої зради впав сотенний вій і трьох стрільців. Про це оповідав мені Чорноморець. А в цей час дозоровав новозорганізовані відділи. В червні цього року я виїхав на "Січ" і там у Вербоцькому р-ні стрінувся з Чоржуном, який також похвалився, що вже стрічався з червоними партизанами. Від нього я довідався, що партизани посуваються на південь і я дістав доручення поєсти розвідку і пов"язатися в тій цілі з активом. Я змісця позвітував Чоржунові де квартирує військо і де треба оминати. В тій цілі я також був виїхав до Славка, від яко-

го довідався, що в Завидівщині стоїть більше війська - це я рівнож подав Коржуну. В кінці вересня по сильних акціях на завидівщину я подався на "Січ" і стало там перебував. Вкортці по мені на "Січ" прибув також Коржун, який мав завдання повести точну розвідку про стан на "Січі" і додати про це большевикам. Це йому вповні вдалося і все це він подав до штабу червоних партизан через Козаченка. В цей час із "Січі" дуже багато стало дезертирувати. Як я пізніше довідався була це робота цього ж Коржуна. Через дезертирів він також подавав розвідочні матеріяли та це не спричинилося до успішного походу большевиків вперед. В Кувельщині ці банди були розбиті. Вачучи це Коржун рішив доповнити ряди червоних партизан. В тій цілі дав мені доручення підготовляти до втечі поодинокі групи УД, які склалися переважно з чужинців - узбеків, кіргізів і інших східних народів. Я взявся за це діло та став порозуміватися з капітаном башкірів Ашотом, щоб він із своїм відділом перейшов до червоних партизан. В тому часі приїхав Коржун і повідомив мене, що червона партизанка займе і розгромить "Січ". Я задержав Ашота і приказав йому, що в означений день він має з відділом повнити службу і впустити червоних партизан до "Січі" а відтак допомогти їм зліквідувати її. День мав назначити Коржун, якого я вже нав'язав з Ашотом, а сам для вироблення собі алібі виїхав на відпустку. Ідея мій вповні вдалася. Червоні партизани користаючи з услуг Ашотових стрільців увійшли в "Січ" і створили страшний погром. Повторилися часи Катерини. А в цей час був в Зашковичах на відпустці. Там стрінувся я також з Чорноморцем і Мирном /Скиба Павло/, яких Коржун вислав в ті сторони провадити розвідку для Ч. Вони обидва були умовлені з червоними партизанами, що як будуть вільні ліси то вони очолять самооборону і будуть відстрілюючись слабиим вогнем вицофуватись. В цей час Мирон з іншими людьми попадає в руки червоних партизан, всіх розстрілюють а Мирон втікає. Відтак Чорноморець і Мирон ведуть спільно розвідку аж до границь Галичини, себто до Вишева, а дальшу розвідку в Равнину припоручено братові Чорноморця-чумакові. По двомісячній відпустці я дістав наказ від Грися і Филача зголоситися в них. По прибуттю до них я був арештований і переданий до СВ, яка перевела слідство. Закидуване мені співпрацю в організуванні зради в "Січі". Я оборонявся тим, що був на відпустці і про ніщо не знаю. Це мене врятувало. Там я довідався, що Сосенко, Чуйкевич, Гонга, Блакитний і Криніенко були зліквідовані в зв'язку з упадком "Січі". А лише був покараний за це, що самовільно виїхав на відпустку і як кару приділено мені зорганізувати дві чоти кавалерії і сотню піхоти та підпорядкуватись Стемидові. Свої доручення я так невдало виконував і під час організації стільки впало мені людей, що на відправі к-р Охрім сказав, що мене вважає за провокатора і за кару розброїв мене. Це було перед самим приходом большевиків і вневдовзі німці опустили наші землі - перейшов фронт. В перших днях большевицької дійсності я нічого не робив. Аж в жовтні зголосилися до мене: Скрипник, Соколенко, Бурлака, Васарабенко, Гуня і Войко. Всі вони прийшли зза Буга з відділу Острівського. Соколенко вже в цей час був зловлений і пущений большевиками зорганізувати агентурну сітку. Всі вони були приділені організаційно до мене. Він сказав мені, що й далше працює в агентурній сітці та що був арештований і які дістав завдання. Пов'язав мене також із Скрипником та Бурлакою. Зверхником нашим являвся Соколенко /східняк/, який сказав мені, що на днях відбудеться відправа, на яку приїде хтось з районного НКВБ і що я зобов'язаний також там бути. В означений вечір я, Соколенко, Скрипник і Бурлака подалися до Козятина до Дому Домки, де мала відбутися відправа. В Домки вже дійсно чекав на нас нікто-мет, середнього росту, чорний, около 37 літ. Соколенко порозумівся з ним при допомозі ключки 2404 - 2401. По з'ясуванню політичного положення нікто-мет запитав нас чи всі ми погоджуємося працювати в агентурі. Діставши згоду, він доручив нам слідуючі завдання: слідити за відділами, за пунктами зв'язків, перш за все створити сильну агентурну сітку. Звернув увагу на конспірацію а головно на підбір людей. Людей наказав підбирати із незадоволених, хворобливих амбіціонерів і накласти їм свою волю. В разі

перенесення котрогось з нас казав пов'язати за собою зв'язки. Там Соколенку пов'язав мене зі Стецьком, який виконував тоді обов'язки районного агентурно-розвідчої сітки Прищепського і Лукацького районів. Сітка наша називалася "Моніторингова Смерш". Ціль нашого зв'язку із Стецьком слідує: співпраця і безпека обох теренів. Як зв'язкового між нами призначено Соколенка, який відійшов зі Стецьком. Пункт наш був в Козятині в Домки, або в Штунди. Організаційно я був підпорядкований Чорноморцеві як його заступник. Перше моє завдання було зв'язатися з жінкою Сірого, яка мала бути зв'язковою між мною і Петром /совет працівник НКД/. Їх подав мені також нкд-ист на відправі. Також треба було відшукати свого організаційного зверхника Чорноморця і пов'язатися з ним. Це пришло мені легко. Чорноморець очолював тоді соцію і до нього я зголосився. Передав йому тоді людей, які були до моєї розпорядимості. Знаючи, що він має зв'язки з НКД я подав, що мої люди це агенти та порадив йому розділити їх по чотах, щоб могли успішніше стежити за всім що діється і вербувати нових агентів. Чорноморець погодився і зробив після моїх вказівок. Тоді також я завербував Чорноморця на агента як свого підвітного. Отже організаційним зверхником був Чорноморець а я знова являвся його агентурним зверхником.

Пит.: Акі агентурні псевда мали ваші підвітні.

Від.: Псевда я назначив слідуєчі: Чорноморець - Льво, Скрипник - Скрипка, я - Іван. У відділі Чорноморця діяв також як агент Обозний однак він не мав з нами жодних зв'язків а був пов'язаний через Львову з горохівським НКД. В тому часі пришов до відділу з грипси від Стемида Тихий. Як агент був він все пов'язаний із Скрипником. Крім грипса від Стемида мав Тихий зашито в холяві грипса до Обозного від НКД. Отже у відділі було дві сітки - моя і Обозного. Однак, щоб це було законспіровано відділ мусів діяти і навіть приймати бої. Такий один бій відбувся в Смикові, де властиво ані одна ні друга сторона не зазнала втрат. Після цього бою відділ злучився з відділом Перемоги і штиля та закватував в лучицях. Це використав Обозний і повідомив через Маньку в Ляхах НКД яке заскочило ці відділи. Слід згадати, що валицькі відділи дуже гарно пописалися, лише відділ Чорноморця вицарався зі свого крила і тим самим приневолив віділи опустити позиції.

В січні 1945 р. прибув з Карпат зі старшинської школи Мирон і не маючи хвилює приділу лишився в Чорноморця. До цього часу я через жінку Сірого вислав до НКД 3 грипси, в яких писав про стан відділу, озброєння і праце агентів. Опісля подав, що відділу в розпорошені. До розгрому Чорноморцевого відділу причинився сам Чорноморець, Мирон, я та чотовий Нечипір. Недобитки з відділу Чорноморець поділив на групи і розіслав в терен. А знаючи де ці групи написав грипси і через Галину Борис з Дусова передав до Петра а цей до НКД. Групи ці, очевидно, були всі розбиті. В почеті Чорноморця залишилися самі агенти, а саме: Мирон, Обозний, Скрипник, Гуля, Зурлака, Підкова, Грім, Тихий і я. В половині січня Чорноморець повідомив мене, що до Галини Борис має поїхати на стрічу з нами для подання інструкцій представник НКД в супроводі Петра. В означений вечір ми з'явилися в Галини однак ця повідомила, що гостей не немає, але певно що ще прийдуть. За годину приїхав сам Петро і сказав, що нкд-ист не приїде і він має доручення самому ладнати справи на відправі. Між іншим Петро доручив збирати людей до нових відділів, збірні пункти подавати на НКД, на які будуть вони наскокувати а тим самим деморалізувати і відстрашувати людей від участі в відділі. Заборонив брати участь в терористичних актах звернених проти радянського уряду, хіба, що провід НКД дасть спеціальний наказ і це мусить зробити, однак передтим треба повідомити чинники НКД. Звернув увагу на конспірацію, підбір людей та більше поквавлення праці і тісний зв'язок із центром. Стріча закінчилася, як звичайно, повстанням з місць і виявив пістоль в руку, словами "Гайна для Радянського Союзу". Внедовзі по стрічі прибув до нас з грипсом від Фрилача Вірлий. Фрилач писав, щоб негайно збираи відділ і з транспортом харчів відійти на північ. Я зараз же повідомив НКД про наказ і дістав

відповідь не перешкоджати у збиранні і про відхід повідомити НКДБ, яке мало розгромити відділ і забрати харчі. Однак до цього не дійшло, бо відділу не вдалося стягнути. Третя стріча відбулася в Нязках в Олійник Мілька /секретар с/ради/ та я на цій стрічі не був, бо не був повідомлений. Був лише Чорноморець, Мирон і Малий з Будячева а від НКДБ якийсь старшина. Речинень відходу Чорноморця на північ наближається а він з різних причин не відходив. До цього і НКДБ йому радило, що якщо може викрутити краще, щоб лишився тут. Чорноморець порадив собі, - ідучи з відправив ранив себе в руку а зголосив, що найшов на заставу та був ранений. В тому часі я був зайнятий організацією відділу. Тихий і Обозний були приділені мені до помочі. Тихий своєю ініціативою так мені заімпонував, що я, знаючи від Скрипника, що він агентурно підлягає Обозному, щоб він відпустив мені його. За кілька днів Тихий зголосився в мене за ключкою 3-4 і я собі його підпорядкував. А хотів ще підпорядкувати собі Обозного але цей не згодився. Співпраця з ним була прямо не можлива, хоч співпрацю я пропонував йому кілька разів. Як розбіжність нашої співпраці послужить факт, що як я дістав від НКДБ збирати відділ, Обозному НКДБ наказало розганяти людей домів і не допустити до його створення. Так він і робив. В цей час прибув до мене Скрипник зі Збоїськ, де перебував на лікуванні. В березні я дістав наказ зголоситися в Сірка. Там прибув тижок Кость, який переслухав мене закидаючи співпрацю з Обозним. Слід згадати, що Обозний був вже здемаскований. На слідстві я до нічого не признався і мене звільнено і підпорядковано Сіркові. Від нього я дістав наказ зорганізувати рій кавалерії. А будучи хворим вислав в терен Тихого, даючи рівночасно наказ поширити нашу агентурну сітку. Тихий виконав наказ, зорганізував рій кавалерії і включив до сітки слідуєчих людей: Пунь із Шпиколос і його брат Петро, Батько, Малий і Думців Афанас. Однак діяльності вони не розвинули, бо всі вони крім Тихого були зліквідовані чинниками СБ як агенти НКДБ. Висилаючи в терен Тихого я дав йому наказ привести до себе мойого брата Степана тому, що його загально підозрівали, що він сексот. А хотів сказати йому, щоб він краще конспірувався як він ним є наспраду та щоб це виглядало більш ефективно я рішив покликати його до себе і прямо прилюдно на нього сварити. Відходячи, Тихий спитав: "А як він не схоче прийти". А сказав, щоб його застрілив. Я не говорив цього поважно, однак цей пішов до брата, він почав втікати і Тихий його застрілив. В тому часі я дістав наказ відставити Тихого через Федька до Чуба. Тихий не дуже радо відходив і побувши там два тижні прибув знова до Чорноморця. Ладив без праці разом з Галайдою, Мироном, Мбурляем і Малим. Це тревало досить довго і не тільки організаційні чинники, але навіть населення почало звертати увагу. Вони, щоб замилити очі вдають, що дуже погано зі собою живуть, сваряться і нарікають одні на других. Дійшло до цього, що між собою побились. Тихий і Малий ніби-то викравши коні відіжджають на північ. В цей час я довідався, що за Галайдою і Чорноморцем вже питають свої і посяджають їх в співпраці з большевиками. Мирон бачучи, що таке ходження без праці допровадить до їхнього упадку прийшов до мене і сказав, що відходить в Сокальський р-н, де очолить оперативну чоту. В Галичині Мирон одержав псевдо Ромко та по зорганізуванні відділу дуже часто бував на Волині і діставав інструкції відносно агентурної праці в Галичині. Інструкції передавав йому Чорноморець. Про це одного разу сказав мені Мирон-Ромко. До свого відділу Ромко забрав ще Тихого і Круга, щоби більш успішно вести в новому терені агентурну роботу. Як я довідався, то Тихий мав великий авторитет між галицьким населенням і здобував собі симпатії всіх. З Чорноморцем лишився ще Галайда, Мбурляй і Чумак. Тихий і Круг підлягали Ромкові а цей звітував мені. Чорноморець і його компанія стали тратити ґрунт під ногами, їм стали підозрівати в агентурній праці. Чорноморець рятуючи ситуацію поїхав з Галайдою ніби до своїх зверхників а Чумака /брат Чорноморця/ відіслав на Вишівську кольонію, де він заквартирував з двома стрільцями з МА з Галичини. Там несподівано з'явилися горохівські срибки, які побили всіх трьох галичан а Чумак втік до Фусова і там тяжко ранений досррільив сам себе. Чумака там похо-

вали" а тимчасом він /Чумак/ відійшов у Зербський і Усталугський райони, щоб там далше продовжувати свою агентурну працю. Там він працює з Малим. Черноморець і його агенти спеціально розповідали вістку про смерть Чумака і ризували його ореолом слави. Черноморець нарікав, що стратив останнього брата та закликався пімстити його смерть. Населення шептало: "казали, що Чумак провокатор, а він застуканий большевиками сам себе застрілив. Вияно, що це провокатори такі вістки пускають". А в цей час перебував на терені Галичини, перейшов туди разом з родиною. Тут ніде я не працював і мене не ангажовано до праці. Я повідомив НКДБ, що нахождуся в Сокальському р-ні, дістав від нього повідомлення і наказ організувати агентурну сітку на зразок волинської. Отже в тій цілі я скликав нараду до с.Первятич, на яку прибули: Черноморець, Галайда, Мбурляй, Коук, Тихий і Ромко. Нарада відбулася в Буцька Павла. Рішили ми розділити між собою терен і на проєкт Галайди я, Тихий, Коук і Ромко мали лишитися в Сокальщині і тут створити агентуру, а Галайда, Черноморець і Мбурляй мали далше працювати на Волині. І так наша сітка поділилася на дві часті.

В новому терені я став розглядатись за людьми. В першу чергу звернув увагу на Чуйка, з яким я дуже добре жив. Спочатку я боявся з ним говорити та одного разу я натякнув йому на агентуру і він згодився зі мною співпрацювати, я дав йому псевдо Сухий і завдання вислідити де міститься рай.провід СВ, себто Андрій і Макар та де я підпільні артілі і хто в них працює. Як на перший раз були це надто скромні завдання. По трьох тижнях я стрінув Чуйка і зажадав від нього матеріялів. Той стрінувся зі мною дуже неохоче і я завважив, що він зовсім не думає зі мною співпрацювати. На питання, де містяться артілі подав, що шевський міститься в Соханя /Чорного/ а кравецький в Ликолі Ініцького. Також подав хто робить в артілі. Про Андрія і Макара нічого не подав. Це не були для мене ждані відомості, про артілі я вже знав - зрештою знала про це кожна дитина в Спасові і це мене зовсім не здобовило. Про Андрія і Макара ніхто краще не міг знати як Чуйко - однак він нічого про них не сказав. І виніс враження, що Чуйко спеціально погодився на співпрацю зі мною тільки тому, що мене слідити. Мені грозила небезпека. І відчув, що в Галичині прийдеться більше натрапляти на такі перешкоди. На будуче, щоб не впасти я обіцяв собі бути більш обережним - та справу з Чуйком треба було докінчити. Я хотів його запровадити на Волинь і там прямо зашантажувати - або матеріяли, або смерть, та Чуйко не хотів іти. Від цього часу я з Чуйком не стрічався, бо його зараз по цьому арештували.

Пит.: Ліхк ви організували агентів та з якими агентами співпрацюєте в Галичині.

Від.: Я ангажував до своєї сітки слідуєчих людей в Галичині: Грім /Костюк з Копитова/, агентурне псевдо Довгий, б.районовий військовик - мав завдання вербувати до сітки людей копитівського кула; Вірлий /Фрук Теодор із Шарпанець/ - агентурне псевдо Шкурт, по агентурі він був заступником районного начальника "Контррозвідки Смерш" себто мій заступник; Мар /Шеремета Михайло з Первятич/ - агентурне псевдо Білий, організаційний пост - кушевий, агентурний пост - кушевий резидент; Заяць Михайло з Первятич - агентурне псевдо Розстріпаний - зв'язковий між мною і Сокальським НКДБ; Гаврилук Дмитро, Кацьма /фінагент в Спасові/ - агентурне псевдо Воробець - він мав завдання черпати розвідку і творити агентурну сітку із залегалізованих людей; Марко Гибрина зі Спасова - він вже був передтим пов'язаний з районним НКДБ а коли я перебрав агентуру в районі НКДБ передало його мені. Він запропонував мені ангажувати до агентурної праці ще секо таря с/ради та я цього не зробив. Також я звернув увагу на Назаря Досифа псевдо Вітовський. Він при кожній стрічі зі мною все нарікав на провід, на порядки в Організації. І бачив, що ця людина невдоволена і дуже легко дається переконати.

Пит.: Розкажіть про агентурну працю ваших агентів.

Від.: Про працю агентів на терені Сокальщини годі щось конкретного сказати. Сітка була проїно в стадії організації і агенти ще не проявили своїх сил і здібностей. Одначе найбільш активним агентом являвся Шкурт. Він

48

заки пов'язався це зі мною бачився в Милятині з Галайшою, який написав до мене Григса, в якому поінформував мене, що зі Шкуртом моє про все говорити. Шкурт сказав мені, що він полишив працю на Волині а тут ангажувать його до Безпеки. В тій справі він вже говорив з Андрієм, а дав йому завдання зорганізувати агентурну сітку в шарпанецькому куші і приграничних селах Волині як: Милятин, Грушів і ін. Про це говорили ми в Первятичах. Викоротці прибув до мене Шкурт і повідомив, що вже має сітку з таких людей: Дугало Володимир, який всипав два збіжжіві магазини /300 і 35 цнт./; Генка з Милятини, яка подала, що розвідку про рух Організації на теренах сіл: Милятин, Грушів, Мічків і Гирубки подає їй "Мамця" - старша жінка, яка живе при жінці д-га Золотаренка. Перевербував зв'язкову від д-га Доми на Галичину однак не давав їй жодного завдання. Також завербував Запорожця, якого намагався викнути до Організації. Сказав теж, що має на Волині ще включити до сітки свого брата - Дубенка, боввика Св. В праці Шкурт проявляв більше своєї власної ініціативи як я і під кожним оглядом він перевидав мене, головню в агентурній роботі він проявляв спеціальні здібності. В лютому 1945 р. я заангажував до агентурної праці Грома /аг.пс.Довгий/. По місяцеві праці він подав мені персональний склад госпківського куша. Пізніше не подавав знова нічого, бо був відсепарований від орг. роботи. Дара заангажував я ще на весну тоді, коли його звільнено з поста кушевого /аг.пс.Вілий/, кличка до нього 14-02. Дар подав матеріали на цілий куш а коли був перенесений до тех звена подав що є магазини з папером і бункри, в яких є машина до писання і шкільостилі, точних даних не подав. Він відмовився пізніше показати ці бункри. При стрічі з НКВ я насвітлив справу дара і ми рішили, що він у догідний момент буде арештований і змушений показати ці бункри. А підготовив цей догідний момент і на празнику в Первятичах дара арештовано. Буцько Павло з Первятич заангажований мною до агентурної праці в місяці травні 1945 р. /аг.пс.Рижий/, кличка до нього 2 - 4. Марко Ребриня зі Спасова /аг.пс.Лис/, його передало мені НКВ.

За час моєї агентурної праці в Сокальському р-ні я мав 3 агентурні стрічі з НКВ. Про першу стрічу повідомив мене і зв'язав Морис Ребриня. Вона відбулася в Первятичах в Заяця. На стрічу прибув зі Сокаля ст.лт.Рабіков і доручив вислідити цілу орг.сітку Сокальщини. Герохівське НКВ пов'язало мене зі сокальським кличкою 000 - 1. За місяць відбулася друга стріча в мене на квартирі в Спасові і я дістав доручення перевести грунтовну перевербовку в рядах ОМН-МА. Це було в серпні 1945 р. Третя стріча відбулася в довні ц.р.в. Домі Заяця в Первятичах. На ній був також мій заступник Шкурт. На цій стрічі відбулося звітування, пригадання інструкцій і обговорено "політичний трік" відносно смерті Ромка і Крука. Автором цього "тріка" був Шкурт. Після підготованого агентурок наскоку большевиків на відділ "Тигрів" під ком.к-ра Лиса пушено поголоску, що Ромко і Крук вбиті і їхні тіла забрало НКВ до Сокаля. Це зроблено тому, що в Сокальському р-ні було завелике скупчення агентів і це могло спричинити завалення агентури. Ромка і Крука рішено перекинути в інші терени, де агента слаба, а щоб це не було підозріло, рішено, що Ромко і Крук офіційно згинуть в бою і їхні тіла заберуть до Сокаля. Ли, агенти дістали наказ поширити що вістку серед населення і це нам вдалося. Ромка і Крука тому перенесено в інші терени /Долмщина/, бо вони, головню Ромко, були розконспіровані, Ромко не мав авторитету серед населення а по переслуханні його галицькою Безпекою як підозрілого в агентурній праці він опинився без праці так, що його особа нам лише перешкождала. Крука перенесено мабуть тому, що він пішов в терени де добре орієнтувався.

Дошитували: /-/ Влодко і Мартин

Зізнав: /-/ Степан

Заввага: Допиту не закінчено тому, що арештований помер під час слідства на розрив серця.